Współistnienie

Zarówno rozumienie samego siebie, jak i szerokiego spektrum ogólnie pojętej rzeczywistości, wspaniale współgra z dobrze rozumianą zasadą współistnienia. Mianowicie każdy, kto rozumie swoją własną naturę i naturę rzeczywistości, nie będzie podejmował działań, które w rezultacie będą szkodzić tym dwóm obszarom.

Ponadto osoba taka zdecydowanie łatwiej zrozumie także poprzez prostą analogię naturę innych podobnych, a także różnych od siebie istot i pojmie, że samo życie tak świadomego już podmiotu jest pełniejszym darem, który niesie ze sobą znacznie większą niż przeciętna odpowiedzialność, która z kolei z oczywistych względów nie może być złożona w taką naturę, która tego nie będzie mogła udźwignąć.

Czynienie dobra dla siebie i innych jest z istoty swojej zadaniem nie tyle skomplikowanym, ile wymagającym odpowiedniego przygotowania, odrobiny dobrej woli i konsekwencji.

Współistnienie jest więc niczym innym jak harmonijnym, opartym na wzajemnym szacunku i respektowaniu uniwersalnych zasad koegzystencji życiem z innymi.

Każdy sam powinien określić swoje własne proporcje intensywności relacji z innymi, jednakże wszelkie decyzje i działanie w ich wyniku podjęte nie powinny być z istoty swojej wymierzone przeciwko innym, tak aby czynić im krzywdę dla zasady, zgodnie z powiedzeniem: „Nie czyń drugiemu co tobie niemiłe".